

Feest van de Moeder Gods

Num 6,22-27

Gal 4,4-7

Luc 2,16-21

*Maria werd moeder van het Kind
met de naam Jeshouah "God redt ons"*

Alle omstaanders geraakten ook opgewonden, toen de herders zo uitbundig hun verhaal vertelden over de stille nacht, het stralende licht, de engel en zijn boodschap dat de Redder geboren was als een Kind in een kribbe. Maar Maria bleef rustig en zwijgzaam en bewaarde alles in haar hart. Zij leerde begrijpen wat die vreemde naam betekende die haar van godswege voor haar kind was gemeld: Jeshouah: God redt Zijn volk! Maar hóe wilde God dan wel Zijn volk redden? Zijn Redder lag daar als een Kind in een schamele kribbe en Zijn eerste bewonderaars waren enkele arme herders...

Blijkbaar komt onze reddende God niet spectaculair uit den hoge om als een heerser met geweld orde op zaken te stellen. Blijkbaar gebruikt Hij een heel andere manier om te redden, een heel menselijke manier, nl. de broze weg van de medewerking van de eenvoudigen. Maria leerde ontdekken dat God ons allen reddend nabij komt, niet hoogheilig en almachtig, niet stijf en afstandelijk, niet eisend, dreigend of straffend, maar wel warm en teder, menselijk en weerloos, dankbaar, levenbrengend en helend. Onze God redt op een liefdevolle manier. Hoe kon God ons toch duidelijk maken dat Hij ons niet wilde redden met dwang en overmacht, maar met respect voor onze menselijke vrijheid? Hij deed het door ons Zijn liefde bescheiden aan te bieden en door ons op die manier de mogelijkheid te geven tot een persoonlijk en begeistert antwoord van wederliefde.

In tegenstelling tot andere filosofische systemen of godsdiensten verlangt de christelijke God van ons, mensen, inderdaad geen onderwerping aan de verpletterende zekerheid van een natuurwet, waarop wij alleen maar verplicht kunnen zeggen dat ze juist is; of ook geen schrik voor een bovenwereldse overmacht, waarvoor wij ons alleen maar onderdanig kunnen neerbuigen. Onze God biedt ons Zijn liefde waaraan wij ons kunnen geven met heel ons hart en ons leven. Alleen in het christendom wordt zo sterk benadrukt dat wij, mensen, uit vrije wil en met persoonlijke bezieling dankbare wederliefde kunnen tonen tegenover de zo heel menselijke aanwezigheid van onze God midden onder ons op onze aarde. Als God ons dat vooral wilde duidelijk maken, dan kon Hij toch geen betere weg kiezen dan door geboren te worden als een Mensenkind. Een kind heeft immers niet de uiterlijke macht anderen tot iets te dwingen. Maar, gewoon door er te zijn in al zijn kwetsbaarheid en weerloosheid, maakt een kind in het hart van allen die het omringen wondere krachten los. Bij de ouders, de grootouders en allen die met genegenheid rond het wiegje komen staan, wekt het kind een mateloze toewijding en opoffering, dag en nacht, een warme zorgzaamheid en gulle edelmoedigheid. Dat God de weg van de weerloze liefde koos om te redden, heeft het grote nadeel dat Hij door sommigen niet aanvaard en verworpen kan worden. En dat gebeurt inderdaad door velen en op vele plaatsen. Maar die weg heeft het grote voordeel dat zij die Hem wel erkennen, het doen uit vrije wil en aan de lijve ervaren dat hun reddende Liefdegod niet dwingt, maar hen uitnodigt zichzelf te geven en weg te schenken, zichzelf te vergeten en te delen met anderen, gul en overvloedig. En die gewekte edelmoedigheid brengt mensen tot echt leven.

Maria, had "ja" gezegd, toen ze zwanger was, "ja, om mee te werken met Gods reddingsdroom". Nu haar Kind ter wereld is gekomen en zij moeder is, begint concreet duidelijk te worden wat haar

medewerking betekent. Zij heeft haar ja-woord nu als Moeder vernieuwd. En dat vieren wij vandaag: dat Maria aanvaard heeft de Moeder te worden van "Jeshouah", van een Redder, die een "heel eigen manier" kiest om te redden, niet de weg van de uiterlijk dwingende macht, wel de weg van de kwetsbare liefde, die innerlijk wederliefde wekt bij de eenvoudigen en de kleinen.

Dank u, Moeder!

Pater Frans s.j.